

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177
POUREDNIŠTVO:
34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija . . . Lir 8.000
Letna inozemstvo . . . » 13.000
Letna inozemstvo, USA dol. 15
Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XXIX. - Stev. 1 (1434)

Gorica - četrtek 6. januarja 1977 - Trst

Posamezna številka Lir 150

Če želiš mir, brani življenje! Bedna politična zamenjava

Za deseto obletnico svetovnega dneva miru 1977, ki je bil 1. januarja, je papež Pavel VI. izbral vodilno misel, ki nas primuma, da si zastavimo vprašanje: »Ali res želimo mir?« Ta mir, ki vanj verujemo, ga pričakujemo in zanj delamo, povezuje sv. oče v vodilni misli za leto 1977 z življenjem. Kajti življenje in mir gresta skupaj. Oba sta znamenje uspele in zdrave družbe, sta preizkus in merilo njene rasti in razumnosti. Oba se medsebojno pogojujeta. Mir varuje in razvija življenje, življenje pa daje miru vsebino in cilj.

TRIJE OSNOVNI NAPADI ZOPER MIR

Mir je v prvi vrsti odsotnost smrti, klavna, uničevanja, rušenja. Izgubiti življenje omeni izgubiti mir. Uničiti življenje pomeni isto kot uničiti mir. Življenje ima sovražnike kot mir.

1. **VOJNA.** Prvi, najvidnejši, najstarejši in najbolj splošen sovražnik življenja je ta. Vojna je drugo ime za smrt, zato »papež Pij XII. vzkliknil: »Vojna vojni!«, VI. pa je 4. oktobra 1965 v New Yorku pred skupščino Organizacije združenih narodov dejal: »Nikoli več vojne!« Zadnji »kvejni vesoljni zbor, ki povzema ti dve zahteva od nas, »naj poravnamo spomnacin, ki je človeka bolj vreden in naj se osvobodimo stare usuznjenosti vojni.«

2. **SPLAV.** Ogrožati, zanikati, zavreči, ubiti življenje, ki se šele začne, pomeni izpostaviti se nevarnosti, da začnemo zanikati, zaničevati, odstranjevati tudi življenje odraslih. Sprejeti splav in odkloniti vojno je protislovje. Odkloniti splav ter povečevati vojno prav tako. Dvojna teža,

dvojna mera, kakor si pač pridržujemo pravico moralno obsoditi to ali ono.

Vojna pušča določeni skupini pravico po mili volji ubijati borce in pogosto tudi neborce nasprotne države; pravico pognati v smrt lastne državljane; pravico, da jih moralno obveže ubijati. Uzakonitev splava pa daje, bodisi očetu, bodisi materi ali obema, bodisi družbi pravico, včasih pa kar za cele narode nalogo, odstraniti spočetega otroka.

Z uzakonitvijo in izvrševanjem splava moramo povezati še drug zelo hud napad na življenje, sterilizacijo, moško in žensko, posamično in svobodno, še bolj pa skupinsko in obvezno, nadalje rodomor, to je množično iztrebljanje prebivalstva, taborišča smrti pa evgenizem, obvezen ali svobodni, ki želi odstraniti stare ljudi, neozdravljivo bolne, duševno ali telesno prizadete.

In naposled, kako naj mirno preidemo še druge oblike spozabe ali preziranja človeškega življenja, ki dnevno dramatično polnijo kroniko tiska, radia in televizije: atentati teroristov, napadi z orožjem, zavratni umori, premissljeni samomori.

3. **LAKOTA.** Kristusov očitek potratnemu bogatstvu glede ubogega Lazarja velja danes vsem bogatim deželam, ki so brezbrizne do množične smrti ljudi, katero povzročata lakota, slaba prehrana in pomanjkanje vode, velja pa tudi vsem tistim posameznikom in družinam, ki so pohujšljivo potratni, ko bi mogli in morali prispevati k reševanju življenja drugih.

NAPADI ZOPER ČLOVEŠKO OSEBO

Med napadi, ki navadno ne morijo, pač pa ogrožajo neokrnjenost človeške osebe,

omenja zadnji koncil to, kar ponižuje človeško dostojanstvo, npr. telesno in duševno mučenje, samovoljno zapiranje, nasilno preseljevanje, suženjstvo, trgovina z ženskami ali mladoletniki, prostitucija, tudi sramotne delovne razmere... Vse to in drugo, kar je temu podobno, je v resnici sramota, ki je silen madež za tiste, ki se tako vedejo, pa hkrati najhujše zaničevanje Stvarnikove časti.

V splošni avdienci 21. oktobra je sv. oče Pavel VI. s posebno ostrino obsodil mučenje: »Mučenje je postalo svetovna epidemija; krute in nečloveške policijske metode, da bi izsilili pod krinko pravice in obrambe javnega reda priznanje zapornikov, so vsega obsojanja vredne. Mučenje ne ogroža samo celovitosti človeka, temveč tudi splošno človeško dostojanstvo. Ruši smisel in veličino pravičnosti. Vzbuja nespravljiva čustva in jih zastruplja z mržnjo in maščevalnostjo.«

Omeniti je treba s tem v zvezi še kazensko in zaporno prakso v mnogih deželah, ko prihaja do nezakonitih procesov, samovoljnega pridržavanja v zaporih in podaljševanja kazni, nečloveška izpraševanja, pranje možganov, slaba prehrana in higienske razmere v ječah, pošiljanje zdravih ljudi v psihiatrične bolnišnice, da se jih duhovno stre ter tako prisili, da se bodo interniranci celo strinjali s sistemom, ki jih tlači in preganja. Iz dneva v dan se množijo tudi fizični napadi na svobodo: talci, ugrabitve oseb in preusmeritve letal.

VERSKA OSVETLITEV

Bog je življenje in edini Gospodar življenja in smrti. To življenje, ki ga je greh razušil, je rešil in pobožanstvil sam božji Sin, Beseda življenja. Odtod njegova neprecenljiva vrednost. »Človeško življenje je sveto,« pravi papež Janez XXIII. v okrožnici »Mater et Magistra«. Njegovo uničenje in napadi nanj predstavljajo zato izredno hudo nesrečo in zlo.

Vendar telesno življenje ni absolutna dobrina. Je relativna, naravnana na večno življenje, ki se je že na zemlji začelo. Ker je človekovo življenje ustvarjeno po božji podobi, ga ne smemo sebično varovati, ampak darovati. Vsa nova zaveza vsebuje to razodetje. Drugo je ubijati ali ubiti se zase, drugo umreti zato, da rešiš telesno ali duhovno življenje bližnjemu. »Če je Jezus dal življenje za nas, smo tudi dolžni za brate dati življenje« (Jan 3, 16). Darovati svoje življenje za bližnjega ne pomeni ukrasti ali izmakniti ga Bogu, ampak priznati nad njim njegovo gospodstvo. Tako se ta krog sklene brez protislovij.

Jasna luč, ki sije iz evangelija, varuje človeka pred sužnostjo izobilja, češenjem telesa in mallkovanjem tostranskega življenja. Kot kristjani se moramo truditi in storiti vse, da bo božja zapoved »Ne ubijaj!« spoštovana. Ped za pedjo moramo ustvarjati okrog sebe otočke miru.

Kdaj pa bodo ti otočki miru postali strnjeno področje? Kdaj pride čas, ko vojna ne bo več uzakonjena ali pravno sredstvo za poravnavo sporov, za kar si je tako prizadeval zadnji koncil in se neprestano trudijo papeži? Kdaj splava ne bodo več priporočali niti izvrševali?

To ve samo Bog. Medtem ko na to čakamo, najdemo kristjani moč in upanje v krščanskem pojmovanju zgodovine in časa. Božje kraljestvo je že med nami, a njegovo uresničevanje prihaja polagoma, po prepričevanju in ustvarjanju javnega mnenja. Pri tem pa mora sodelovati vsakdo izmed nas!

— Jk

■ Kot vsako leto je tudi letos sv. oče Pavel VI. spregovoril kardinalom, ki so mu prišli čestitat za praznike. Omenil je revizijo konkordata med Apostolskim sedežem in Italijo, dotaknil se je levega in skrajno konservativnega oporečništva v Cerkvi, govoril o nemiru v svetu, imenujoč izrecno Libanon in Bližnji vzhod ter izrazil solidarnost s katoličani, ki trpijo razne omejitve v številnih državah Evrope, Azije, Afrike in Latinske Amerike.

Bilo je kakor v napeti kriminalki: v soboto 18. decembra je ob 13. uri pristalo na letališču Kloten v Zürichu posebno letalo sovjetske družbe Aeroflot. Pripeljalo je sovjetskega oporečnika Vladimirja Bukovskega, nekaj ur prej izpuščenega iz kazenskega taborišča Vladimir 200 km vzhodno od Moskve.

Pet minut nato je priletelo na isto letališče letalo zahodnonemške družbe Lufthansa. Iz njega je izstopil Luis Corvalán, glavni tajnik čilske komunistične partije. Zaključila se je tako po besedah Georgesa Marchaisa, glavnega tajnika francoske partije »bedna zamenjava in nedopustno barantanje med socialistično in fašistično deželo. Nedopustna je usoda dveh mož, ki sta bila preganjana, ker sta opravljala dolžnosti, ki so neolčljive od človeške osebnosti.«

Bukovski in Corvalán sta bila v zaporu, ker sta mislila drugače kot ljudje režima, ki je na oblasti. S tem, da so ju ti ljudje zamenjali kot poslovno blago, sta doživela od vseh dosedanjih ponižanj največje: postala sta predmet ogabne politične kupčije in bila prisiljena, da postaneta begunca. Njuna borba je bila naenkrat oropana smisla. Dve zgodbi, absolutno različni sta našli svoj zaključek v skrivnostnih kanalih diplomacije, ki žrtvuje človeka, kateri ji ni več potreben.

VLADIMIR BUKOVSKI

Rodil se je leta 1942, postal biolog in se leta 1962 prvič soočil s sovjetskim režimom, ko se je udeležil zborovanja mladih poetov na trgu Majakovski v Moskvi. Leta 1963 so ga oblasti že prvič internirale v neko psihiatrično bolnišnico. Od tedaj je njegovo življenje potekalo med stanovanjem, kazenskim taboriščem in bolnišnicami za živčno obolenje. Na svobodi je bil v 13 letih le eno leto, dva meseca in tri dni. Nazadnje je bil obsojen, ko je objavil, kako se postopa s sovjetskimi oporečniki v psihiatričnih bolnišnicah, 1971 na sedem let zapore in še nadaljnjih pet let konfinacije. V zaporu je težko zbolel. Da bi opozoril svetovno javnost na hudi položaj političnih jetnikov v Sovjetski zvezi, je večkrat začel z gladovnimi stavkami, pri katerih pa je močno oslabil.

LUIS CORVALAN

Sedaj ima 60 let, po poklicu je zdravnik, v vrstah čilske komunistične partije pa je aktiven že 40 let. Leta 1958 je bil izvoljen za senatorja na komunistični listi ter postal kasneje še glavni tajnik stranke. Aretiran je bil 27. decembra 1973, ko je bil Pinochetov režim že trdno na oblasti.

O Corvalánu se je v svetovnem tisku veliko več pisalo kot o Bukovskem, kar je razumljivo, saj so levičarski krogi imeli ves interes, da prikrijejo nedemokratsko ravnanje sovjetskih oblasti do političnih disidentov. Zato je tudi tisk v socialističnih deželah pozdravil Corvalánovo osvoboditev, popolnoma pa je zamolčal osvoboditev Bukovskega in okoliščine, v katerih se je to zgodilo. Brežnjev pa je iz Corvalána naredil še svoj okrask ob praznovanju svoje 70. letnice 19. decembra, ko je bil Corvalán posebno časten gost ob proslavi Brežnjeveva rojstnega dne.

OSPORAVANA ZAMENJAVA

Da sta dva politična jetnika prišla na svobodo, mora razveseliti vsakogar, ki ljubi demokracijo in svobodo. Vendar pa je postopek, kako je do osvoboditve prišlo, vse prej kot zadovoljiv tako za oba prizadeta kot za demokratično javnost.

Pinochetov režim ni Corvalána izpustil iz človekoljubnih ozirov, ampak le zato, da z zamenjavo dokaže, da so v Sovjetski zvezi tudi politični jetniki. Sovjetski voditelji pa so na zamenjavo pristali, ker jim je zadeva z Bukovskim postala nadležna. Res so se s tem razkrinkali pred svobodoljubnim svetom, a to jim ni dosti mar, saj vedo, da o tem v socialističnih državah ne bodo pisali. Dejansko je s to zamenjavo bil človek še enkrat ponižan v svojem dostojanstvu in je moč še enkrat slavila zmago nad pravico.

Tega mnenja je tudi René Andrieu, glavni urednik komunističnega dnevnika »Humanité«, ki izhaja v Parizu. Takole piše v uvodniku na prvi strani:

»Zamenjava Corvalán-Bukovski je očitna politična past, saj enači sovjetski in čilski režim. Resnica je v tem, da v socialistični deželi ne bi smel nihče izgubiti svobode zaradi svojega mišljenja, kajti socializem bi moral biti istoznačenost za svobodo. Nikdar se ne bomo sprijaznili s tem, da ga spremljajo kazenski ukrepi zoper svobodo mišljenja, izražanja, ustvarjanja in gibanja ljudi. In če opozarjamo na to stališče, nikakor ne nameravamo oslabil socializma v svetu, ampak mu dati samo večji sijaj.«

Tudi glasilo italijanske komunistične partije »Unità« je zamenjavo Corvalán-Bukovski kritično sprejelo. »Razumljivo — piše list — da je Pinochet to izmenjavo sprejel, saj mu to dejanje prinaša politične koristi. Tega pa ne bi mogli trditi za Sovjetsko zvezo: korist je prepustila Čilu, po drugi strani pa je priznala, da je bil Bukovski politični jetnik. Pri tem ne gre razpravljati o tem, ali je morala biti ta cena plačana ali ne; pravi problem je povsem drugod, namreč v omejevanju svobode v Sovjetski zvezi. Taki postopki, namreč zapiranje ter izgoni disidentov ne škodijo samo razvoju sovjetske družbe, ampak škodijo tudi mednarodnemu prestižu SZ ter socializmu nasploh.«

Te besede zadenejo v bistvo stvari. Veseli smo, da so bile izrečene v listih, ki bi še pred nekaj časa o tem ne črhali besede. Pričakujemo, da bodo vsaj nekaterim, ki sovjetsko partijo obožujejo, odprle oči.

Andreottijeve izjave

■ Predsednik italijanske vlade Andreotti je odgovarjal pred novim letom ob televizijski okrogli mizi na vprašanja glavnih urednikov nekaterih italijanskih listov. Predvsem je povedal, da bo v letu 1977 vlada zahtevala od svojih državljanov še večje odpovedi. Prišlo bo do novih davkov, povišanja avtomobilske zavarovalnine, telefonskih, električnih in letalskih tarif, cestnine na avtocestah. Zelo koristna bi bila tudi omejena uporaba nekaterih dobrin kot so npr. meso in bencin. O svoji vladi je Andreotti dejal, da je zasilna, da pa je edina možna, ker če bi prišlo do vlade narodne enotnosti, kot jo zahtevajo socialisti, bi ne mogla delovati, toliko bi bilo v njej neenotnosti in nesoglasja.

Vsako novo leto pomeni vstop v neznano, kajti bodočnost nam je zastrta. Toda v luči vere vemo, da je nad nami skrbna očetovska roka, ki nas vodi. Tej roki se z zaupanjem predajmo že prvi dan leta in se je držimo do zadnjega dneva. Obenem sami stegnimo svojo roko in jo ponudimo svojemu bližnjemu, ki je pomoči potreben. Potem bo novo leto za nas srečno v polnem pomenu besede, saj bo prežeto od ljubezni do Boga in bližnjega. To polnost sreče želita v novem letu bralcem, sotrudnikom in dobrotnikom katoliškega tiska

UREDNIŠTVO IN UPRAVA
KATOLIŠKEGA GLASA

Kristusovo rojstvo je osvobodilo žensko

Božični čas je spomin na prihod obljubljenega Odršenika, ki so ga Judje pričakovali že stoletja. Evangelisti so nam z veliko občutljivostjo opisali dogodke ob njegovem rojstvu.

MARIJINA VLOGA

Vsak kristjan kdaj pomisli na potovanje Marije in Jožefa do Betlehema zaradi popisovanja, na njuno zadrego, ko ne najdejo prenočišča, kako so se prav takrat Mariji dopolnili dnevi za porod. Vsi imamo pred očmi končno rešitev kočljivega položaja, ko se mladi par zateče v votlino. Evangelist Luka, ki je bil zdravnik, nežno pove, da tam Marija rodi sina, ga povije in položi v jasl. To je prizor, ki ga vedno obnovljamo v jaslicah.

Marija ima vlogo Matere božje, tiste ženske, ki ji je bilo že v nazareškem siromaštvu sporočeno, da bo čudežno rodila Mesijo. Pri preprostem galilejskem dekletu, ki je v preprostosti a obenem tudi z razumom sprejela angelovo ponudbo, se začena božična skrivnost.

Ob praznovanju božiča je Marijina vloga večkrat zamišljena kakor sama po sebi umevna in enostavna. Če pomislimo na zgodovinsko obdobje, v katerem se je to dogajalo in na kulturno ozračje judovske dežele, takoj razumemo odgovornost, ki jo je Marija sprejela z angelovim sporočilom. Ženska je bila namreč v tedanjem svetu in še bolj v Palestini, bitje nižje stopnje. Judje so se v svojih molitvah zahvaljevali, da niso bili rojeni kot ženska; ženska ni imela pravic pri nobenem glasovanju, bila je šteta v vrste otrok in sužnjev, v templju je stala v zunanem ženskem dvoru za pet stopnic nižje od moških, v sinagogi ni smela ne brati ne voditi kakega obreda.

KRISTUS IN ŽENSKA

Odršenikovo rojstvo je dalo ženski pomembno vlogo, kar je bilo gotovo nenavadno pri Judih. To pa je bil šele začetek, zakaj Kristus je potem v svojem življenju popolnoma spremenil običajni odnos do ženske. Ženske je poučeval in jim razlagal svet. Pismo in s tem naravnost prelomil tedanje navade. Judje so namreč smatrali tako poučevanje za neumestno in celo nedostojno.

Ko obudi Jairovo hčer, se dotakne njegovega telesa, ki je bilo smatrano za nečisto; ob isti priložnosti se krvotočna žena, ki je bila zaradi tega že dvajset let nečista, dotakne skrivaj njegovih oblačil in ozdravi. Ko je Jezus v gosteh pri farizeju, pride k njemu grešnica, mu moči noge s solzami, jih briše z lasmi, jih poljublja in mazili z oljem. S tem Učenik spravi farizeja v ogorčenje in izziva vse tedanje predpise o vedenju. Ko so ob drugi priložnosti hoteli grešnico kamenjati, jo reši pred smrtjo in ji vse odpusti. Pri Jakobovem studencu govori z drugo grešnico, ki je poleg tega še Samaritanka; njegov učenci se na tihem mrdaajo. Njej celo razodene svoje poslanstvo in to prvič z vso jasnostjo. Po vstajenju se najprej prikaže ženski in ko ta priča apostolom o prikazni, ji seveda kot pravi palestinski pričevanje ne verjamejo. Saj je bilo žensko pričevanje po judovskem zakonu neveljavno.

Jezus je prinesel v Palestino in, lahko rečemo, na svet popolnoma nov odnos do ženske, odnos, ki jo osvobodi iz tisočletnega suženjstva. Ženska ni potrjena samo kot enakopravna človeška oseba, ampak postane tudi udeleženka družbenega življenja. V resnici pa je bil ta novi odnos Kristusa do ženskega sveta prav kmalu pozabljen in tudi krščanstvo se je vrnilo na stare judovske poti.

KORAK NAZAJ

Ženska je bila zopet prikazana kot simbol pohlevnosti in ponižnosti, brez prave

svobode in samoodločanja, ki bi morali biti značilnosti človeške osebe. Njena zakonska zvestoba je bila dosti strožje določena kot moška, v svojem materinskem poslanstvu je morala izgorevati. Poveljevanje teh simbolov je večkrat služilo samo za krinko resničnega poniževanja in zatiranja ženske osebe. Ženska je bila mišljena kot predmet za razmnoževanje človeške vrste in z vidika te naloge tudi razvrščena v skupine devic, mater in vdov. Le device in mučenice so navadno dosegle svetništvo. Ženska je bila vedno osumljena kot nadaljevalka svetopisemske zgodbe o izvirnem grehu, v kateri Eva posreduje med satanom in Adamom.

BITJE ENAKOVREDNO MOŠKEMU

Danes se ženska na srečo rešuje iz suženjskih položajev in to gotovo ne po zaslugi moških, temveč s svojo močjo. Zatrjuje, da ji pritičejo vse pravice kot človeški osebi, zahteva udejstvovanje pri delu izven doma in tudi vodilne položaje v družbenem življenju. To zahtevno prenaša tudi v cerkveno življenje in ker je po krstu ud cerkve prav kakor moški, tudi ni resnih razlogov proti njenemu duhovniškemu posvečenju.

V dvasetem stoletju si ne moremo več misliti, da bi lahko ženska ostala še na prejšnjem nižjem stopnju. Jezus se je uprl takim predsodkom že pred dva tisoč leti in res žalostno bi bilo, da bi njegovo blagovest prenašali izkrivljeno iz roda v rod. Tudi ne smemo pričakovati, da bo ženska v bodoče ohranila spoštovanje do tistih ustanov, ki ji v praktičnem življenju omejujejo svobodo, rast in možnosti za uveljavljanje. Ustanove, ki ne bodo pozorne na nujnosti ženskega sveta, bodo tudi drago plačale svojo neobčutljivost.

Marija iz Nazareta je bila vdana Gospodu, a ni bila pasivna v svoji vlogi. V svojem življenju je izbrala pot siromaštva prav zato, da bi se približala zadnjim in najrevnejšim. Slavospev, ki ga izreče med obiskom pri Elizabeti, malo pred Odršenikovim rojstvom, je tudi himna človekovega osvobodjenja in obtožba vsake krivice in nasilja: «... Razkropil je nje, ki so napuhnjene misli. Mogočne je vrgel s prestola in povišal je nizke. Lačne je napolnil z dobrotami in bogate je odpustil prazne.»

D. ČOTAR

■ Zdenko Sveté, dosedanji funkcionar v zveznem tajništvu za zunanje zadeve SFRJ, je bil imenovan za izrednega in pooblaščenega jugoslovanskega poslanika pri Apostolskem sedežu v Vatikanu.

Deželna štiriletka in proračun za leto 1977

Deželni svet je 16. decembra lani odobril z večino glasov deželni štiriletni načrt ter proračun za leto 1977. Deželno tajništvo Slovenske skupnosti je sklenilo, da se pri glasovanju vzdrži, ker pač tako štiriletni plan kot proračun predvidevata vrsto ugodnih postavk za prebivalstvo naše dežele. Gre za več kot tisoč milijard, ki so namenjene v splošne ekonomske, kulturne in socialne namene razvoja dežele Furlanija-Juljska krajina. Proti planu in proračunu so poleg MSI glasovali še PCI, PSI, PLI in MF.

Stališče SSK je v svoji intervenciji obrazil njegov predstavnik dr. Drago Štoka, ki se je posebej ustavil ob problemih brezposelnosti in emigracije v naši deželi in od problemih, ki so povezani s potresom. S tem v zvezi se je zavzel za to, da bi slovenske vasi v Benečiji bile čimprej obnovljene, da bi se lahko vsi prebivalci, ki so se morali po potresu izseliti (predvsem iz Terske doline in iz Rezije), v najkrajšem

YL KNOTTS

Božične

1. V temo prisveti našega sveta, o sveta deklica iz Nazareta, mrakove zjasni našega duha, o žena v božjo luč odeta, da bo življenje pesem za Boga, začeta tu in večno nedopeta.

2. Kar se je Gabrijel v Nazaretu noseč z nebes skrivnostno naročilo, da je prerokbam prišlo dopolnilo, zgovarjal z najsvetejšo deklico na svetu

in je Marija, krotka božja dekla, stopila v službo božjega načrta, da spet odpro se vrata v raj zaprta — se je podvrkla še oblasti jekla,

ukazu štetja rimskega cesarja in dasi zanjo kraljeva palača bila bi malo — ščit njen je slammijača in zvesta skrb pravičnega tesarja.

Naj nam božična noč duha predrami v zahvalo njej, ki vse je žrtvovala, kot Božja Mati nam je največ dala: njen sin Emanuel — je Bog med nami...

3. Se vedno si tisto Dete, ki je nekoč na slami — kot črke trde razodete — si dom izbralo je med nami.

Nebeških oči sijaji kot pred stoletji žarijo in nežnih rok zglobljaji vsa ljudstva objeti želijo.

Neskončni... Naš duh trepeče... Pa sreča drobno Dete... Z Marijo zakamnenj šepče ti vdano besede svete.

4. Če ne postaneš spet otrok, ki vtaplja se v zvezde, z rokami grabi pod obok neba — rad bi z zemljo... ostal boš le ubog zemljan, na tleh zgubi se tvoja pot, ne boš nebeški državljan, zaman te je iskal Gospod...

Zaman me je iskal Gospod? Očitek me boli... Ne, ne, ne pusti me, rad grem od tod, rad dam ti dušo in srce, s prerokom rečem ti le a, kaj več povedati ne znam, da me le pelješ v dom neba, sam nikdar ne bi vedel, kam...

Obisk v Tipani

V nedeljo 19. decembra smo obiskali vas Tipano, da bi voščili za praznike domačinom, ki jih je prizadel letošnji potres. Zbralo se je kakih 30 predstavnikov goriške mladine, ki so zastopali skavtsko organizacijo, društvo SKAD in SKPD »F. B. Sedež« iz Števerjana.

V Tipani smo se srečali z domačini v gostilni, kjer smo skupaj zapeli, nato pa z otroki v farni dvorani. Vsakemu otroku smo dali božično darilo, ki so ga pripravile skavtinja in veverice iz Rupe-Peči. Predstavniki osnovne šole iz Števerjana so darovali osnovni šoli v Tipani vsoto denarja, ki so jo nabrali števerjanski otroci. Za skupne potrebe v fari pa smo kupili 10 spalnih vreč in sicer z denarjem iz sklada za potresence pri Katoliškem glasu.

Ob tej priložnosti smo zopet spoznali velike potrebe naših ljudi v tipanski občini. To niso samo trenutne materialne težave, ampak predvsem velika zaostalost in izrinjenost tega ljudstva. Tega ne vidimo samo mi kot zunanji opazovalci, temveč tudi nekateri mlajši domačini, s katerimi smo navezali dobre stike.

V Katoliškem domu v Gorici bo Lutkovo gledališče iz Ljubljane v ponedeljek ob 9.30 in ob 11.30 uprizorilo igro Svetlane Makarovič »Sovica Oka«.

OD TEDNA DO TEDNA

■ Papež Pavel VI. je opravil polnočno in tretjo dnevno mašo (veliko) v baziliki sv. Petra. Obakrat je sv. maši prisostvovalo okoli 30.000 vernikov. Pri polnočni maši je prešla iz rok sv. očeta obhajilo tudi žena predsednika afriške države Zair (bivši belgijski Kongo) Mobutuja, kar priča, da se je napetost med Cerkvijo in takojšnje oblasti ublažila. Sv. oče tudi ni opustil običajnega voščila v 12 svetovnih jezikih, med njimi v ruščini in kitajščini.

■ Trije jugoslovanski državljani, vsi doma z otoka Korčule v Dalmaciji, zapleneni na Nizozemskem, so v soboto 18. decembra izgubili življenje v prometni nesreči, ki se je zgodila na cesti pri Trebčah pri Trstu. Jugoslovansko vozilo je z vso silo treščilo med prednja kolesa tovornjaka in tam obstalo. Nesreči je skoro gotovo botrovala utrujenost, saj so Jugoslovani vozili vsi noč.

■ Neofašistična stranka MSI se je razklala na dvoje. Od 35 poslancev se jih je 17 odločilo oblikovati samostojno skupino »Narodna demokracija«. Pridružil se jim je tudi 9 senatorjev iste stranke. Nova skupina naj bi zlasti sodelovala z desnico Krščanske demokracije, ne glasovala več zoper njo v parlamentu ter tako pogojevala Andreotijevo vlado v pomoči, ki jo prejema v poslanski zbornici od komunistov. Tako se bo morala stranka MSI na svojem letnem kongresu, ki bo 13. januarja, soočiti tudi s tem razkolom.

■ V Madridu je španska policija aretirala Santiaga Carrilla, glavnega tajnika španske komunistične partije in sedem članov strankinega vodstva. Carrillo je prišel v Španijo naskrivaj 7. februarja in je imel 10. decembra lani celo tiskovno konferenco. Aretacija je naravno vzbudila zlasti v levičarskih krogih vrsto protestov, delegacija odbora »Italija-Spanija«, v kateri so italijanski komunisti, socialisti in krščanski demokrati, pa je šla v Madrid osebno posredovati. Zeleti bi bilo le, da bi taka vnaša za politične zapornike prišla do izraza tudi tedaj, ko se to dogaja v državah s komunističnimi režimi. Dva dni pred koncem leta pa je španska vlada spustila Carrilla in ostalih sedem komunistov na svobodo.

■ 19. decembra je Brežnjev, vodja sovjetske partije praznoval 70 let življenja, pri čemer je znova prišlo do češčenja osebnosti, ki je tako značilna za diktatorske države z leve in desne. Tako je prejel ob tej priložnosti že drugo zlato zvezdo junaka SZ, peto odlikovanje Leninovega reda in častni meč za zasluge pri krepitvi sovjetske armade. Prav tako je te dni postal dvakratni heroj ČSSR in Bolgarije ter heroj komunistične Nemčije in Mongolije. Hkrati je prejel češkoslovaški red Klementa Gotvalda, bolgarski red Georgija Dimitrova, mongolski red Suhe Batorja ter red velike zvezde prijateljstva med narodi iz Vzhodne Nemčije.

■ Skupina temnopoltih študentov in drugih mladincev je pred mesecem pozvala črno prebivalstvo v južnoafriškem mestu Capetownu, naj ne praznuje božiča. Delavstvo pa se vabilu povečini ni odzvalo, zaradi česar so študenti napadli stanujoče v črnih predmestnih četrtih, pri čemer je bilo ubitih 24 oseb, ranjenih pa 97.

Iz Beneške Slovenije

Obisk v Tipani

V nedeljo 19. decembra smo obiskali vas Tipano, da bi voščili za praznike domačinom, ki jih je prizadel letošnji potres. Zbralo se je kakih 30 predstavnikov goriške mladine, ki so zastopali skavtsko organizacijo, društvo SKAD in SKPD »F. B. Sedež« iz Števerjana.

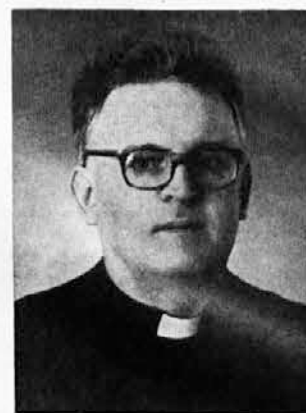
V Tipani smo se srečali z domačini v gostilni, kjer smo skupaj zapeli, nato pa z otroki v farni dvorani. Vsakemu otroku smo dali božično darilo, ki so ga pripravile skavtinja in veverice iz Rupe-Peči. Predstavniki osnovne šole iz Števerjana so darovali osnovni šoli v Tipani vsoto denarja, ki so jo nabrali števerjanski otroci. Za skupne potrebe v fari pa smo kupili 10 spalnih vreč in sicer z denarjem iz sklada za potresence pri Katoliškem glasu.

Ob tej priložnosti smo zopet spoznali velike potrebe naših ljudi v tipanski občini. To niso samo trenutne materialne težave, ampak predvsem velika zaostalost in izrinjenost tega ljudstva. Tega ne vidimo samo mi kot zunanji opazovalci, temveč tudi nekateri mlajši domačini, s katerimi smo navezali dobre stike.

V Katoliškem domu v Gorici bo Lutkovo gledališče iz Ljubljane v ponedeljek ob 9.30 in ob 11.30 uprizorilo igro Svetlane Makarovič »Sovica Oka«.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

G. Jože Kunčič — 25 let duhovnik

V četrtek 13. januarja bo praznoval 25. letnico mašništva g. Jože Kunčič, župnik v Sv. Križu pri Trstu. G. Kunčič je doma iz Ilirske Bistrice in je v službi v tržaški škofiji od leta 1956. Najprej je bil kaplan v Bazovici in nato v Dolini, od koder je hodil za mašo tudi v Zavlje. V letih 1958-1959 je bil podravnatelj v Marijanišču na Opčinah. Od leta 1959 — torej že 17 let — je v Svetem Križu.

Obnovljena župna cerkev kakor tudi cerkev sv. Roka pričata o njegovi skrbi za božjo službo. Sestre notredamke, ki jih je poklical v vas, skrbijo za cerkev, za petje, glasbo in razvedrilo med mladino. Ne ustraši se dela in ne težav, saj poučuje npr. verouk kar na štirih šolah: na osnovni in srednji šoli v Sv. Križu, na osnovnih v Gabrovcu in pri Briščkih. Odlikujeta ga skrb za katoliški tisk in za apostolstvo molitve, saj brez tega nima dušnopastirsko delo prave podlage in opore. Z obiski družin, zlasti bolnikov in z raznimi obnovami skuša zanesti v vaško življenje vedno več krščanske zavesti in ponosa, a težav ne manjka.

Ob petindvajsetletnici mu iskreno čestitamo in mu želimo obilo božjega blagoslova pri nadaljnjem delu. - I. Š.

Vesel družinski dogodek

Člani dramske družine PD »Standrež« čestitajo Marku in Agati Brajnik ob rojstvu hčerke Verene.

Umr! je Peter Flander

V svojem rojstnem kraju Zakoje pri Cerknem, kjer je preživel božične praznike, je drugi dan po novem letu umrl Peter Flander. Udeležil se je lanskega romanja v Sveto deželo ter našega zadnjega ekumenskega romanja, nato je šel še v Rim in se vrnil domov že bolan. Zazelel si je še enkrat domov, kjer je tudi umrl.

Bil je vse od povojne dobe v Trstu, kjer je predvsem širil in sam izdaljal Svetogorsko Kraljico in koledar. Bil je zelo vnet častilec svetogorske Matere božje, ki ga je gotovo sprejela v svoje dvore.

● V ponedeljek 13. decembra je sv. oče sprejel kardinala Slipyja in šest drugih ukrajinskih škofov. Ukrajinski katoličani, ki živijo raztreseni po državah zahodne Evrope in po državah Amerike in v Avstraliji, so prosili sv. očeta, naj jih poveže v samostojen patriarhat, da bi tako imeli cerkveno upravno neodvisnost. Sv. oče jim je odgovoril, da čeprav razume njih želje in čuti do njih posebno ljubezen, njih prošnji ne more ustreči, ker sedanje okoliščine tega ne dopuščajo.

★

SKLAD ZA ŽRTE POTRESA

V začetku novega leta je čas za obračune, zato sporočamo javnosti, kako smo uporabili denar, ki je bil nabran na uradni listi našega lista. Vseh darov je bilo za 3.311.900 lir. Denar smo tako uporabili:

- 1.100.000 lir za nakup prikolice («roulotte»);
- 500.000 lir za nakup prikolice skupno s tržaškimi skavti;
- 400.000 lir smo dali g. Gorkiču za njegove akcije v korist potresencem;
- 250.000 lir smo darovali najbolj potrebnim prebivalcem vasi Tipana;
- 180.000 lir je bil dar družini iz Beneške Slovenije, ki se je zatekla v Gorico;
- 120.000 lir smo porabili za deset spalnih vreč, ki smo jih nesli za božič v Tipano;
- 250.000 lir je darovalec namenil eni poškodovani vasi v Breginjskem kotu;
- 70.000 lir je darovalec namenil za poškodovano cerkev na Sv. Višarjah;
- 25.000 lir je darovalec namenil za škodo na Sv. gori.
- 2.600 lir je šlo za razne potrebe.
- 2.897.600** lir izdatkov. V blagajni ostaja 414.300 lir.

Sv. Trije kralji pred novorojenim Detetom. Slika je nastala okrog leta 1415 in se hrani v svetišču na Ptujski gori

Sestanek pokrajinskega tajništva Slovenske skupnosti

V ponedeljek 27. decembra se je v Gorici sestalo pokrajinsko tajništvo Slovenske skupnosti. Pod predsedstvom političnega tajnika Terpinja so člani obravnavali vrsto vprašanj, ki zanimajo našo politično stranko v tem času. Najprej so pozdravili ratifikacijo Osimskega sporazuma s strani italijanske poslanske zbornice. Posebej so izrazili svoje zadovoljstvo ob izjavi zunanega ministra Forlanija, ki je v imenu vlade zagotovil zaščito slovenske manjšine ter ob resoluciji strank ustavnega loka, ki zahtevajo globalno zaščito Slovencev v Italiji. Sporazum mora sedaj ratificirati še senat, nakar ga bo podpisal predsednik republike. Slovensko skupnost sedaj pričakuje, da bodo besedam sledila dejanja in bodo pristojne oblasti končno izdale zaščitne norme za slovensko manjšino. Tajništvo SSK pa je tudi izrazilo svojo zaskrbljenost zaradi industrijske cone na Krasu, ki bo gotovo ogrozila etnične značilnosti ozemlja, naseljenega po Slovincih.

Tajništvo SSK je nato obravnavalo vrsto vprašanj upravnega ter organizacijskega značaja. Člani tajništva so razpravljali o Kraški gorski skupnosti, kjer je nastopilo v zadnjem času več novosti. Na dnevnem redu zadnje seje je bilo predvsem glasovanje o proračunu, ki ga je predložil sedanji odbor. Svetovalci SSK so tu izrazili svoje resne pomisleke, saj je med drugim zelo čudno, da pride do glasovanja o proračunu, glavnem političnem aktu, prav ob koncu leta. Predstavnik SSK v Kraški gorski skupnosti so se izjavili proti takemu vodenju uprave v tem organu in so zato glasovali proti proračunu. (Naj tu še ponovno spomnimo, da so bili tudi razni spreminjalni predlogi SSK k statutu zavrnjeni.) Na isti seji je tudi sedanji predsednik dr. Colja podal ostavko.

Člani tajništva SSK so razpravljali o odnosih z drugimi strankami in se pri tem zavzeli za nadaljevanje dialoga z njimi, vedno pa na enakopravni ravni. V nadaljevanju se je se dotaknilo problema tiska ter informacije in se posebej ustavili ob glasilu SSK »Naša pot«, ki ga stranka redno izdaja in ga hoče v bodoče še bolj poživiti in razširiti. Tajništvo je nato še vzelo v pretres nekatere zadeve s področja posameznih občinskih uprav. Zavzelo se je še posebej za to, da goriška občina po-

skrbi za prevajalce in tolmače na sejah raznih konzult.

V debato so posegli predsednik Gradnik, podpredsednik Černic ter člani tajništva Paulin, Ferletič, Tabaj, Brešan in Bratuž.

Božičnica v goriški stolnici

Združenje cerkvenih pevskih zborov v Gorici je tudi za letošnje božične praznike pripravilo božičnico, tj. nastop združenih mladinskih, moških in mešanih zborov, ki so skupno zapeli devet božičnih pesmi.

Kot vedno ob takih priložnostih se je tudi to pot v nedeljo 2. januarja goriška stolnica lepo napolnila. Uvodne misli: »Pojdimo v šolo k pastirjem!« je povedal župnik iz Doberdoba g. Anton Lazar. Nato je povzela besedo Lidija Jarc in začela z napovedovanjem sporeda.

Najprej so nastopili združeni mladinski zbori pod vodstvom učitelja Ivota Bolčine. Prva pesem je bila »In povedat so prišli« v Filejevi priredbi. Drugo »Utrnila se je zvezda« je komponiral dirigent sam na besedilo Ljubke Šorlijeve. Tretja pa je bil prekmurska narodna »Pastirčki na paši vsi«.

»KATOLISKI GLAS« V VSAKO SLOVENSKO DRUŽINO!

Združeni moški zbori so pod vodstvom Zdravka Klanjščka zapeli pesmi »O sveta in vesela noč«, »Le spavaj sladko Detece« in »Blešče se zvezdice nocoj«.

Pevcem so se nato pridružile še pevke in preko sto izvajalcev je mogočno podalo pesmi »Zveličar nam se je rodil«, »Raduj, človek moj« in »Zveličar nam je rojen zdaj«.

Sledile so pete litanije Matere božje z božičnimi odpevi, ki so še stopnjevale božično vzdušje in razpoloženje. In ko je bilo v stolnici vse končano, so se naši ljudje zadržali še na trgu pred cerkvijo ter si izrekli topla voščila, kajti božičnica služi tudi k medsebojni povezavi in utrjevanju občestvenega duha. Zato jo bomo skušali ohranjati, razvijati in izpopolnjevati tudi vnaprej. - jk

Nabrežina

Pisatelj Ivan Cankar je še enkrat »pregovoril« v naši občini in sicer v nedeljo 5. decembra v režiji občinske uprave, ki je po županovem govoru odkrila spominsko ploščo na glavnem trgu. V nadaljnjem sporedu v telovadnici smo prisostvovali dovršenemu petju zborov I. Gruden in Fantje izpod Grmade ter prizoru »Hlapec Jernej«, ki ga je mojstrsko podal Stane Rztresen.

Dva pogreba. V ponedeljek 6. decembra smo pokopali našega najstarejšega občana Franca Kakeša. Pred 98 leti se je rodil kot sin železničarja. Tudi sam je postal železničar, uradnik in župan. Veliko je delal, mnogo trpel od fašistov, pa po svojih močeh rad pomagal. Ostal je zvest svojim idealom in sveti veri, v kateri je mirno zaspal v Gospodu. — V torek 20. decembra pa smo pospremili k večnemu počitku v 74. letu starosti Frančiško Tence, ki je kot zadnja od družine umrla v tržaški bolnišnici. Ni še dolgo, ko je zaradi neozdravljive bolezni izgubila hčerko Slavico, znano skrbno in priljubljeno učiteljico, še prej pa svojega dobrega moža. — Bog naj sprejme vse k večnemu plačilu, sorodnike pa potolaži z vero v onstransko življenje.

Naša župnijska skupnost je imela prvo farno srečanje v nedeljo 12. decembra v veliki župnijski sobi. Razpravljali smo o praktičnem sodelovanju, o božični spovedi, popravilu orgel, o tretji nedeljski maši (sobotni), o novem župnijskem glasilu »Srečanje-Incontro«, o birni in o koncertu božičnih (ekumenskih) pesmi 16. januarja. Na koncu pa smo videli še dva filma.

Osimski sporazum je tudi v našem kraju dobil konkretne oblike po zaslugi predavateljev Raceta in Legiša v dvorani Igo Gruden 15. decembra. Udeležba je bila lepa, debata o naši zemlji, ki nam postaja vedno bolj dragocena, čim bolj je podvržena raznim političnim in gospodarskim mahinacijam, pa zelo živahna.

Mavhinje

28. decembra 1976 je bila na našem pokopališču pokopana Antonija Semolič roj. Antonič iz Brestovice. Po vojni je živela deloma v Mavhinhah deloma v Sesljanu, umrla pa je v bolnišnici v Tržiču 27. decembra. Pogrebno mašo je v odsotnosti domačega župnika opravil novi nabrežinski župnik g. Bogomil Brečelj. Pri maši in pogrebu so občuteno peli »Fantje izpod Grmade« pod vodstvom dirigenta Ivota Kralja. Tako so najlepše izrazili sožalje svojemu zvestemu članu Lojzetu Semoliču, sinu pokojne Antonije, ki je že od vsega začetka tenorist pri tem zboru.

Pokojna Antonija je bila značilna slovenska in katoliška žena, ki je sledila Kristusu po težki poti življenja. Že kot mlada žena je težko zbolela in potem je bilo njeno življenje delo, trpljenje in molitev. Med vojno je ob nemški čistki doživela hudo žalost. 21. decembra 1944 so pred domačo hižo v Brestovici vpričli nje ustrelili Nemci njenega doraščajočega sina Venkota. Te rane ni nikoli dobro prebolela.

Po vojni se je morala kljub temu izseliti iz Brestovice, ker obljubljena svoboda zanjo kot narodno in katoliško zavedno Slovenko ni bila to, kar so Primorci pričakovali.

Svojim še živečim otrokom, vnukom in znancom zapušča svetel zgled zavedne krščanske slovenske matere in žene. Bog ji poplačaj njeno trnjevo življenjsko pot z večno srečo. Vsem preostalim naše sožalje, kateremu se pridružuje tudi naš list, katerega zvesta naročnica in bralka je bila od vsega začetka.

prav zato, ker niso mogli rešiti dilem, ki so se jim stavile, posebno ne finančnega vprašanja. Prej ali slej so bili postavljeni pred izbiro: Ali prenehati z izhajanjem ali pa iskati pomoč drugje. Kaj to pomeni, smo že videli.

V uvodu sem nakazal, kako je svobodni tisk »conditio sine qua non« svobodne demokracije. Iznesel sem tudi mnenje Cerkev o svobodnem demokratičnem redu ter opozoril na odnose totalitarnih in diktatorskih režimov do svobodnega tiska. To so dejstva, ki se ne spreminjajo, ki so zmeraj prisotna, tudi danes. Ne samo na Slovenskem, povsod po svetu.

Zato ostaja nam zamejskim Slovincem velik zgodovinski imperativ: s svobodnim tiskom moramo v slovenskih ljudeh vzgajati smisel za svobodno demokracijo, ki je ravno v raznolikosti idej, mnenj, idealov, vendar zmeraj v službi resnice, v spoštovanju mnenj sogovornika, v iskanju najboljših poti za svoj narod skozi zgodovino.

V razmerah, v katerih živimo, pa to ne gre brez določene mere poguma in tudi finančnih in drugih žrtv. Vendar za svobodo se to plača.

KONEC

tržaške novice

Duhovniški svet v Trstu

V ponedeljek 20. decembra so tržaški duhovniki izvolili svoje predstavnike za duhovniški svet, kateri šteje 20 članov. Poleg teh sta v svetu še generalni vikar in škofov vikar, ki pa nimata volivne pravice.

Izmed slovenskih duhovnikov sta bila s slovenskimi in italijanskimi glasovi izvoljena gg. Marij Gerdol in Dušan Jakomin. V svetu sta še dekana dr. Angel Kosmač in Lojze Zupančič.

Duhovniški svet je najvišji svetovadni organ v škofiji.

Novi Sv. Anton

Kakor po vseh tržaških cerkvah, kjer je slovenska služba božja, smo imeli tudi pri nas na sveti večer ob 22. uri slovensko polnočno. Za praznike so se naši pevci dobro pripravili in so ubrano prepevali božične pesmi. Pri slovenski maši je bilo zvečer lepo število ljudi. Manj jih je bilo ob 7. uri zjutraj na sveti dan, ker so mnogi rajši spali.

Za svojo nedeljsko mašo, ki jo imamo ob 7. uri zjutraj, smo že veliko prosili pri vseh cerkvenih oblasteh, naj nam dajo poznejšo uro, tudi v kakšni drugi cerkvi. Némogoče je zahtevati, da ima več tisoč slovenskih vernikov v sredini mesta edino priložnost za svojo nedeljsko mašo ob uri, ki je skrajno neprimerna in naravnost nemožna. Pa nobena oblast nima posluha za naše upravičene prošnje.

Marijina družba v ul. Risorta, 3

Vsako nedeljo se dekleta in žene zbirajo v kapeli in pogosto tudi v dvorani. Slovesno smo praznovali praznik Brezmadežne 8. decembra. Govoril je msgr. Jože Jamnik in lepo utemeljil pomen Marijinega češčenja v naših časih. Ob tej priložnosti je bilo sprejetih nekaj novih članic.

V nedeljo 12. decembra smo imeli obisk veroučne skupine »Mozaik« slušatelj v slušateljci ljubljanske univerze pod vodstvom cerkvenega asistenta Rudolfa Konicija. V enournem nastopu, ki so ga neposredno oddajali tudi na tržaškem radiu, so v govornici besedi in petju dokazali, kako delujejo. S svojo pristnostjo in domačnostjo so osvojili srca poslušalcev, da smo se po nastopu še dolgo z njimi pogovarjali. To pot je bila dvorana premajhna. Za božič smo imeli, kakor vsako leto, božično prireditev. Otroci od Sv. Jakoba so pod vodstvom ge. Dine zaigrali spevoigro pred jaslicami, potem je nastopil stari »božič« in je po šaljivem nagovoru razdelil veliko darov. Na praznik sv. Družine, 26. decembra, smo po blagoslovu v kapeli poslušali koncert božičnih pesmi, ki jih je zapel naš cerkveni zbor od Novega Sv. Antona.

Tečaj za laične katehiste in katehistinje

V sredo pred božičem je dr. Anton Stres zaključil predavanja, ki jih je imel pet večerov po dve uri o raznih osnovnih vprašanjih filozofije. Za uvod v globlji študij te vede je bilo treba najprej razložiti glavne pojme. Zadnji večer je razložil filozofske dokaze za bivanje Boga in ugovore marksistov. Kljub temu, da je bila snov zahtevna, so vendar vsi, ki so se javili za tečaj, vztrajno prihajali tudi ob neugodnem vremenu. Razgovor se je nekaj večerov zavlekel do polnoči.

V januarju se bo tečaj nadaljeval. V petek 7. januarja bo ob 19.45 začel s predavanji dr. Franc Rode, docent na teološki fakulteti v Ljubljani. Predaval bo o izbranih vprašanjih iz osnovnega bogoslovja. Snov bo zdaj bolj konkretna in zato lažja. Na programu bodo vprašanja o temeljih krščanske vere. Obdelani bodo tudi važnejši ugovori sedanjega časa proti veri. Dr. Rode, čeprav še mlad, vendar že priznan profesor teološke fakultete, bo gotovo na zanimiv in privlačen način znal razložiti razne probleme. Govoril bo, kakor dr. Stres, pet zaporednih petkov: 7., 14., 21., 28. januarja in 4. februarja vedno ob 19.45 v dvorani Marijinega doma v ulici Risorta 3; predavanja trajajo dve uri.

Poleg rednih obiskovalcev predavanja vabimo tudi vse druge, ki si hočejo pridobiti

globljo, znanstveno podlago za svojo vero, da jih pridejo poslušati. Za kaj takega se jim prvič nudi priložnost v Trstu. Zadovaljni bodo, če si bodo vzeli nekoliko časa in se potrudili.

O predavanjih, ki jih je imel dr. Anton Stres, se bodo dobila razmnožena skripta, ki bodo na voljo kmalu po novem letu. Prav tako se bodo razmnožila predavanja dr. Rodeta.

Skupnost Družina Opčine

Ko sem bil zadnjič pri gospodu Karlu Kalc, ki zdaj pozimi na svojem domu in od tam vodi zapleteno uradniško ter propagandno delo v korist nastajajoče hiše za telesno prizadete na Opčinah, mi je najprej topla priporočal, naj se v našem tedniku najtopleje zahvalim vsem, ki so pomagali pri njihovem pionirskem delu pri postavljanju tega objekta. Pripomnil je, da je bilo veliko že storjenega; do izgotovitve celotnega načrta pa je še daleč, vendar z zaupanjem v božjo pomoč in radost ter s pristopom naših ljudi k prostovoljnemu delu se bo dalo v kratkem premostiti tudi to oviro.

Delo ga je do zdaj zelo zaposlilo. Pred sabo ima določen cilj, ki ga mora izpeljati do konca, čeprav priklenjen na voziček. Ima veliko načrtov in pobud ter skrbi za dopisovanje posebno s tistimi dobrotniki,

Srečno novo leto vsem odjemalcem želi

TRGOVINA JESTVIN
MEZGEC MARIJA

BAZOVICA Tel. 226207

ki stalno darujejo v njihov sklad. Tudi najmanjši dar mu ne uide. Kljub stalni zaposlenosti, ki ga do večera zelo utruja, mi je zaupal, da se ne bi hotel povrniti v tiste čase, ko je bil sam doma in dobesedno hiral zaradi odmaknjenosti od vsakdanjega življenja. V zadnjih letih si je nabral mnogo izkušenj, spoznal veliko ljudi in začutil v sebi še večjo potrebo po družbenem delovanju. Kot normalen človek noče, da bi njemu in Skupnosti Družina Opčine, katere član je od ustanovitve, dajali pomoč izključno na pietetni podlagi.

Prijazno mi je pokazal, kaj vse so izdali v letu 1976; ni mi zakrival dohodkov v istem obdobju, ki so preslegli vsa najboljša pričakovanja. Prelistavala sva dolg seznam dobrotnikov. Iz arhiva je potegnil vse liste, ki so pisali o njihovi Skupnosti. Kar zajeten snopič! Omenil mi je nekaj programa za prihodnje leto.

S prijaznim povabilom na njihov občni zbor, ki je bil v sredo 22. decembra na Opčinah, v hiši brez vrat in z okni, zadelanimi z najlonom, ter prisrčnimi voščili za božične in novoletne praznike vsem pomočnikom, dobrotnikom ter bralcem Katoliškega glasa, ki jih izreka v imenu Skupnosti, je Karlo priznal, da so mu taki obiski vedno dobrodošli, zakaj sodelovanje in dialog sta nujno potrebna pri uresničitvi zadanih si ciljev in pobud. - A. M.

NE POZABIMO!

Mesec januar je posvečen katoliškemu tisku. To pomeni, v tem mesecu naj bi se še bolj osvestili v naši dolžnosti, da svoj katoliški tisk podpiramo. K temu osveščanju spada:

1. poravnati naročnino čimprej;
2. prispevati v tiskovni sklad ob raznih spominih, obletnicah, jubilejih, pa tudi namesto cvetja ob smrti in pogrebu;

3. naše časopise brati in širiti;
4. imeti za katoliški tisk razumevanje in toplo besedo;

5. sodelovati s članki in dopisi. Letos bo nedelja za katoliški tisk 30. januarja. Tedaj bodo tudi nabirke pri službi božji v ta namen. Velikodušno prispevajmo!

ZVEZA CERKVENIH PEVSKIH ZBOROV V TRSTU

priredi

božični koncert

v nedeljo 9. januarja ob 16. uri v cerkvi Novega sv. Antona v Trstu. Vodi Nada Žerjal-Zaghet

S pokrajinskega občnega zbora Slovenske skupnosti v Gorici 1976: govori deželni svetovalec dr. Drago Stoka; ob mizi od leve na desno: Ivan Princič, dr. Andrej Bratuž, dr. Damjan Paulin in Marjan Terpin

KAZIMIR HUMAR

(8)

Dileme svobodnega tiska

Potem omenja dr. Škerl tudi težave pri uredništvu in sotrudnikih: »Se dobro se spominjam g. Gabrovška, saj sva skupaj stanovala in za list delala, kako si je tiho dajal poguma, da ne bi omagal. Večkrat je moral pri listu vse sam pripraviti in še celo sam sredstva iskati za kritje stroškov v tiskarni Smolars... Jasno je bilo, da bo pred prvo večjo težavo, na katero bo list naletel, omagal in vse pustil. To se je tudi zgodilo v avgustu 1948. Neki nepopoln članek, o katerem je škof menil, da bi mogel v bralcih ustvariti napačno mnenje o za držanju pok. g. Virgila Ščeka do Cerkev in cerkvene oblasti, je g. Gabrovška, trdo notranjsko grčo, spraval s tira. Na list, ki je bil že pripravljen v tiskarni, je dal napisati: Zadnja številka!«

Iz tega poročila o tržaškem Tednu je razvidna vsa problematika slovenskega katoliškega zamejskega tiska. Trije problemi: uredniki in sotrudniki, odnos do oblasti tako cerkvenih kot v matični domo-

vini, problem ekonomskega vzdrževanja publikacij.

Vsi trije so važni, a najvažnejši je ekonomski. Če se list hoče ohraniti, če hoče ostati svobodno in neodvisno, mora rešiti predvsem finančno vprašanje. Pri tem morajo pomagati le bralci in dobrotniki z darovi.

Brez te pomoči je list obsojen ali da izhira, kot se je zgodilo Tednu, ali da išče pomoč pri kaki oblasti, kot se je zgodilo nekaterim drugim časopisom v zamejstvu; toda s tem izgubi svojo neodvisnost in s tem tudi svoj pomen, svoj razlog izhajanja. Saj če imamo v zamejstvu samo ponavljati, kar se piše in misli v matični domovini, potem nima smisla, da trošimo svoje sile. Takšno je vsaj moje mnenje.

ZAKLJUČEK

Na zgledu dveh pionirjev slovenskega katoliškega tiska v zamejstvu po zadnji vojni sem prikazal probleme, težave in tudi usodo svobodnega tiska pri nas. To so dileme vsake slovenske publikacije, ki hoče iti lastna pota.

Saj vemo, da so v preteklih 30 letih začeli izhajati številni drugi slovenski časopisi in revije. Toda mnogi so prenehali

Resolucija SSO o Osimskem sporazumu

Na prvi seji Sveta slovenskih organizacij (SSO) 19. decembra 1976 je predsedstvo sprejelo naslednjo resolucijo:

Glede Osimskega sporazuma, ki sta ga sklenili republika Italija in SFR Jugoslavija, pozdravljamo politični del, s katerim obe državi dokončno urejmeta vprašanje državnih mej in medsebojnih odnosov.

Izražamo pa zaskrbljenost zaradi čl. 8, ki presplošno govori o zaščiti narodnih skupnosti v večinski državi. Zato pričakujemo, da bo italijanski parlament v najkrajšem času sprejel zakon o globalni zaščiti slovenske narodne skupnosti v Italiji in to ob sodelovanju prizadete narodne manjšine same.

Končno zahtevamo ponovno proučitev gospodarskega dela Osimskih sporazumov, saj bi ti sporazumi lahko pomenili nacionalno uničenje slovenske narodne skupnosti na Krasu z odtujitvijo slovenske zemlje in pa tudi nevarnost za ekološko prizadetost kraškega sveta, ki je življenjsko potreben velikemu mestu kot je Trst.

Izredni koncertni nastop v Gorici

Nedavno je v dvorani Katoliškega doma nastopil Komorni zbor Radiotelevizije iz Ljubljane. Koncert se uvršča v niz glasbenih prirediteljskih abonmajskih sezon, ki jo prireja Glasbena Matica, SPZ in ZSKP. Dirigent je bil primorski rojak Marko Munič.

Zbor RTV iz Ljubljane je v prvem delu svojega nastopa predstavil vrsto slovenskih umetnih skladb novejših dob. To glasbeno obdobje so zastopali skladatelj Karol Pahor, Lucijan Marija Škerjanec, Vilko Ukmar, Jakob Jež in Alojz Srebotnjak. Preveč bi bilo, če bi podrobno naštevati posamezne pesmi. Poudariti pa moramo, da gre tu za izredno zahtevne in dognane skladbe, pisane v glavnem v novi, včasih tudi zelo drzni in avangardni glasbeni govorici. Od mehkih impresionistično zasnovanih Škerjančevih skladb do atonalnega izraza v Ježu in Srebotnjaku — v tem se je odvijal koncertni spored. Ljubljanski zbor je v teh delih dokazal izredno visoko kvaliteto, ki ga postavlja nedvomno med vrhunske ansamble v Sloveniji. Pri tem naj še podčrtamo, da se prav izbira programa lepo sklada z umetniško usmeritvijo zbora. Vse to je gotovo zelo primerno za našo publiko, saj je prav, da se seznanjamo z najnovejšimi slovenskim zborovskim ustvarjanjem.

V drugem delu so ljubljanski pevci predvajali razne klasične skladbe, od Morleyevih madrigalov iz elizabetinske dobe do Brahmsove romantike in Bartokove izredno dognane obdelane madžarske folklorne. Na koncu je zbor dodal še Škobernetove Ljubzenske pesmi iz Prekmurja ter Njavčez izaro.

Komorni zbor RTV iz Ljubljane je prav gotovo s tem svojim koncertnim nastopom goriškim Slovincem nudil čudovit umetniški večer, poln glasbenega užitka. Dirigent Marko Munič je z njemu lastno interpretativno silo pokazal, kaj zmora pevsko telo. Takih koncertov si za bodoče prav gotovo vsi še in še želimo. - *bgsl*

Sovodnje

V starosti 81 let je umrla na božični dan Cecilija Lutman vd. Marušič. V njenem življenju je bilo marsikaj grenkega, a jesen je bila sončna, saj je zadnja leta preživljala v družini svoje hčere, zeta in vnukov, ki so jo imeli vsi radi, ona pa je bila srečna z njimi.

Rodila se je v zaselku Grabci v Gabrjahu ob Vipavi, ki pa je sedaj pod Jugoslavijo. Tudi ona je doživela pot v begunstvo za časa prve svetovne vojne. Po povratku se

je poročila z zidarskim mojstrom Cirilom, a kmalu postala vdova. Potem jo je pot zanesla v Egipt, kjer je ostala kar 20 let in se vrnila v kraje svoje mladosti šele leta 1954. Naselila se je pri svoji hčeri v Sovodnjah. Bila je močna v veri, veliko je prispevala h krščanski vzgoji svojih vnukov, ljubila je naš katoliški in slovenski tisk ter ga zvesto prebirala. Ves čas je bila naročena tudi na naš list.

Do zadnjih tednov je bila čvrsta, zato je njen hitri odhod s tega sveta svojce in znance skoro presenetil. Umrla je v gorški bolnišnici, odkoder so jo 27. decembra prepeljali na gabsko pokopališče. Tu je namreč želela biti pokopana, saj na njem počivajo že njen oče, mati, brat in sestra. V bolnišnici je pogrebne obrede opravil domači župnik g. Marijan Komjanc, v gabski cerkvi pa je daroval pogrebno sv. mašo gabski župnik g. Jože Jurak, ki se je od pokojne tudi poslovil z izbranimi besedami.

Naj v miru dočaka vstajenja ob svojih starših, svojcem pa bodi Bog tolažnik ob boleči izgubi. Sožalju se pridružuje tudi naš list. - *j. k.*

IZ KANALSKE DOLINE

Pomemben sestanek v Trbižu

Dne 18. decembra so se na skupni seji sestali v Trbižu predstavniki Narodnega sveta koroških Slovincem pod vodstvom osrednjega tajnika Filipa Warascha ter namestnika Karla Smolleta in deželno tajništvo Slovenske skupnosti pod vodstvom pokrajinskih tajnikov Marjana Terpina in Rafka Dolharja, ki so bili gostje delegata SSK za videmsko pokrajino Simona Prešerna.

V obširni in poglobljeni diskusiji sta delegaciji obravnavali okvirne probleme zamejskih Slovincem. Posebno sta pri razgovorih prišli do izraza pozitivna ocena uspelega bojkota pretevanja slovenske narodne skupnosti na Koroškem ter obveznosti do slovenske narodne skupnosti v Italiji, ki sta jih vlada in parlament sprejela ob ratifikacijskem postopku Osimskih sporazumov.

Deželna delegacija SSK je v celoti podprla stališče osrednjih organizacij na Koroškem, da mora dunajska vlada končno stopiti v resna pogajanja z manjšino mimo pravkar sklenjenih neustreznih zakonov o ljudskem štetju ter narodnih skupinah.

NSKS skupno s SSK pričakuje, da bo italijanska vlada končno po ratifikaciji Osimskih sporazumov sprejela ustrezne zakonske odloke za zaščito celotne narodne skupnosti v Italiji.

Ob koncu srečanja sta delegaciji bratskih organizacij ponovno ugotovili koristnost in nujnost pogostih medsebojnih srečanj ter se dogovorili za obisk NSKS v deželi Furlanije-Juljske krajina za prihodnjo pomlad.

Drugi del sezone bo Društvo slovenskih izobražencev v Trstu nadaljevalo v ponedeljek 10. januarja z večerom, na katerem bo na temo »Od Franzonija do Lefebvra« govornil Lojze Zupančič. Nadaljnji program za januar pa zgleda takole:

17. jan.: dr. K. Bajc: Rešene in nerešene uganke matematike;

24. jan.: srečanje z Arduinom Cremonesijem, ki ga bo predstavil prof. M. Jevnikar;

31. jan.: okrogla miza o tisku.

Večeri DSI se začnejo ob 20.15 v prostorih Slov. prosvete, ul. Donizetti 3 - Trst.

Radio Trst A

Casnikarski programi ob nedeljah: Poročila ob 8., 12., 19; kratka poročila ob 11., 14; novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 11., 14., 19.15. Ob 8.30 kmetijska oddaja, ob 9. sv. maša.

Casnikarski programi od ponedeljka do sobote: Poročila ob 7., 10., 12.45, 15.30, 19. Kratka poročila ob 9., 11.30, 17., 18. Novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 8., 14., 19.15. Ob 17.05 Umetnost...

Spored od 9. do 15. januarja 1977

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Vera in naš čas. 10.00 Priznani matineja. 10.30 Glasba. 11.05 Mladinski oder: »V Teleaniji«. 11.35 Nabožna glasba. 13.00 Ljudje pred mikrofonom. 13.15 Slov. ljudske pesmi. 14.05 Rock-opera: Jesus Christ Superstar. 14.35 Lahka glasba. 15.00 Sport.

Ponedeljek: 8.05 Tjavidan. 9.30 Obletnica tedna. 9.40 Koncert. 11.35 Glasba. 13.00 Sestane. 14.05 Glasba. 14.30 Mladina... 16.00 Komorni koncert. 16.20 Glasba. 17.05 Luciano Chailly: »Sanje (morda pa ne)«, operna enodej. 18.05 Srečanje z zborovodji. 18.25 Glasba.

Torek: 8.05 Tjavidan. 9.30 Nekoč je bilo. 9.40 Koncert. 10.30 Liki iz naše preteklosti. 11.35 Ljudsko izročilo Slovincem v Italiji. 13.00 Sestane. 14.05 Glasba. 14.30 Mladina... 15.45 Glasba. 17.05 Trio Lorenz. 17.35 Kdo vam je bolj všeč. 18.05 Problemi slovenskega jezika. 18.15 Slovenski zbori. 18.30 Glasba.

Sreda: 8.05 Tjavidan. 9.30 Dogodki iz naše zgodovine. 9.40 Koncert. 10.30 Zenski liki v romanu. 10.50 Glasba. 13.00 Sestane. 14.05 Glasba. 14.30 Mladina... 15.45 Glasba. 17.05 Deželni solisti. 18.05 »Sejalci vetra«, drama.

Četrtek: 8.05 Tjavidan. 9.30 Nekoč je bilo. 9.40 Koncert. 10.30 Pogovori o slovenščini. 10.40 Popevke. 11.35 Naš posnetek. 13.00 Sestane. 14.05 Glasba. 14.30 Mladina... 15.45 Glasba. 16.30 Za najmlajše. 17.05 Klavir. 17.25 Lahka glasba. 18.05 Delavska gibanja v našem stoletju. 18.20 Cecilijanka 76. 18.35 Glasba.

Petek: 8.05 Tjavidan. 9.30 Slovenske žene. 9.40 Koncert. 10.30 Večerajsnji poklici. 11.00 Glasba. 13.00 Sestane. 14.05 Glasba. 14.30 Mladina... 15.45 Glasba. 16.30 Za najmlajše. 17.05 Deželni skladatelji. 18.05 Kulturni dogodki v deželi in ob njenih mejah. 18.25 Poje tenorist Bruno Kralj.

Sobota: 8.05 Tjavidan. 9.40 Koncert. 10.30 Družina v sodobni družbi. 11.35 Pratika. 13.00 Sestane. 14.05 Glasba. 14.30 Mladina... 15.45 Poslušajmo spet. 18.05 »Izumitelj ladijskega vijaka Josip Ressel«.

Ljubljanska TV

Spored od 9. do 15. januarja 1977

Nedelja: 10.40 Skozi puščavo in goščavo. 11.35 Velelalom za moške. 14.05 Nedeljsko poldne. 17.40 Ni mogoče, film. 20.00 Uzička republika. 21.00 Treska. 22.05 Sport.

Ponedeljek: 17.05 Glasbeni Ciciban. 17.15 Skrivnosti globin. 17.55 Nega otroka. 20.00 Koncert. 21.05 Kulturne diagonale. 21.45 Kratek film.

Torek: 16.10 Smuk za ženske. 17.10 Zvečnice iz Režije. 17.30 Pika Nogavička. 20.00 Oči kritike. 20.35 Blišč in beda kurtizan. 21.35 A. Berg: Woczek.

Sreda: 17.10 Mlada Zora. 17.25 Italijanski muzeji. 18.45 Pogovori o glasbi. 20.00 Ne navadne tatvine, film. 21.40 Bojni strupi.

Četrtek: 17.40 Čar gozda. 18.35 Mala čebelica. 18.50 Jole, Jole. 20.00 Humoristična oddaja. 21.30 V. Vivaldi: Stirje letni časi.

Petek: 17.10 Križem krazem. 18.10 Tuja folklor: Romi. 18.45 Narodni parki. 20.05 Vetrnjak, nadalj. 21.05 Razgledi. 21.35 Ulice San Francisca, film.

Sobota: 16.10 Košarka Beko: Partizan. 17.55 Lars Ole, film. 20.00 Vlak, film.

Koncert božičnih pesmi v Solkanu

26. decembra so v Solkanu obhajali praznik farnega patrona sv. Stefana. V zvezi s tem je neutrudni prof. Avgust Ipavec pripravil zelo posrečen koncert božičnih pesmi v starejših in novejših priredbah. Skupno z združenim mešanim zborom je nastopil tudi mladinski zbor, ki je zapel vrsto pesmic. Oba zbora je spremljal majhen orkester. Sv. maša je daroval g. dekan Simčič, ki je slovesnost posvetil vsem Slovincem. Spomnil se je vseh, ki živijo izven domovine, izseljencev in nas zamejcev. Posebej je poudaril solidarnost z ljudmi, ki jih je prizadel potres. Ob zaključku so verniki z dolгим aplavzom nagradili izvajalce in dirigenta. - *C. K.*

»Mladika« in »Zaliv«

Tik pred božičnimi prazniki sta izšli v Trstu reviji »Mladika« (št. 10) in »Zaliv« (št. 56-57). Gotovo je, da vzbujata reviji izredno zanimanje med slovenskimi bralec in da predstavljata v slovenskem (enoličnem in dremavem) prostoru edinstveno kulturno razdražitev. V »Mladiki« je prilačna anketa o reformi na radiu Trst A, v »Zalivu« pa anketa o slovenskih časopisih v zamejstvu. In še marsikaj. Podrobneje prihodnjič.

★

★ SLOV. DOBROD. DRUŠTVO - TRST
vošči srečno novo leto 1977.

★

DAROVI

Za sklad Katoliškega glasa: Ana Silič 2.000; Kristina Gerdol 5.000; Julka Sosič 14.000; L. M., Gorica, 5.000; družina Lojze Kocjančič iz Ronk namesto cvetja na grob Antonije Semolič 10.000; G. M. 2.000; N. N. 7.000; N. N. 4.000 lir.

Za Katoliški dom: U. Z. 6.000; Marijina družba 20.000; M. S. 10.000; M. K. 5.000; N. N. 2.000; N. N. 2.000; N. N. 4.000; N. N. 2.000; N. N. 4.000; E. S. 10.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: Podporno društvo kot božični dar 50.000; Albina Copič v spomin sestrične Dore 10.000; Roza v spomin pok. Andreja Beltram 10.000; sorodniki Lavrenčič namesto cvetja na grob Antoniji Antonič vd. Semolič 15.000 lir.

N. N., Gorica, je daroval po 51.000 lir v sklad Katol. glasa in za žrtve potresa.

F. B.: za Katoliški glas in za Alojzijevišče po 10.000 lir.

V spomin matere Emilije in sestre Nade darujeta za božične praznike M. in E. za Katoliški dom, Alojzijevišče in župnijo sv. Ivana v Gorici po 5.000 lir.

Za popravilo cerkve sv. Ivana: 20.000 lir.

V spomin Ivanke Zvanutove daruje Marija Pavlin vd. Brisko za slovensko duhovnijo v Gorici in za Zavod sv. Družine po 2.500 lir.

Ivo Mughleri: za sklad Katol. glasa 15.000 in za svetogorsko svetišče 10.000 lir.

V spomin na malega Valterja daruje Majda za Dom telesno oviranih na Opčinah 10.000 lir.

V spomin drage mame Kristine Gerdol darujeta Berto in Grazia za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu in za misijonarja Saksida po 30.000 lir.

De Bernardis, Opčine: za sklad Katol. glasa in za žrtve potresa po 10.000 lir.

Za Slomškov dom v Bazovici: Riko Buzan 10.000; verska skupina iz Trsta 13.000; N. N. ob krstu Maksimilijana Grgiča 10.000; Ivanka Knez iz Barkovelj 5.000 lir.

Za ogrevanje in novi oltar v Bazovici: ob krstu Ksenije Stopar 27.000; ob krstu Erike Škerl iz Trsta 10.000; Križmančič-Frlinovi 10.000; Pini Kocijančič od Sv. Ivana 5.000; v spomin pok. Evgenija Pagnini 3.500; Košuta Oskar in Adrijana Pošega 10.000; Mila Petaros 3.000; Jušta Grgič iz Gropade 3.000; Visintin Bruna 10.000; Marija Ražem 20.000 lir.

Za žrtve potresa: B. I., U. P. in J. K. iz Boršta po g. Gorkiču 160.000; K. K., Gorica, 20.000 lir.

Za lačne po svetu: Stekar 2.000 lir.

Za misijone: L. M. 5.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

OBVESTILA

Seja ZSKP bo v ponedeljek 10. januarja ob 20.30 na sedežu v Gorici. Vabljeni vsi odborniki.

Izšla je 7. številka »Števerjanskega vestnika«, ki nosi oznako »november 1976«. Na desetih ciklostiliranih straneh prinaša razne vesti iz življenja števerjanske skupnosti. O vseh teh dogodkih je naš list sproti poročal, kar priča istočasno o marljivosti dopisnikov, pa tudi o odprtosti našega lista za števerjanske probleme. Zato bi bilo želeli, da bi se z novim letom krog naročnikov Katoliškega glasa še povečal.

V četrtek 6. januarja ob 16. uri bo v cerkvi Sv. Ivana v Trstu KONCERT BOŽIČNIH PESMI. Pel bo svetoivanski cerkveni zbor pod vodstvom Nade Zerjal-Zaghet.

★

Za kapelo p. Leopolda: N. N. 10.000; N. N. 2.000 lir.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 100 lir, osmrtnice 150 lir, k temu dodati 12 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

VIKTOR MISLEJ

14. 1. 1974 - 14. 1. 1977

Klešejo se dnevi,
ceste so temine,
asfalt nas trdo lomi,
srce tke spomine.
Tebe, dragi oče, kliče,
Tvojo roko v mrazu išče.

Nabrežina, ob tretji obletnici smrti.

†

Sporočamo žalostno vest, da je 25. decembra 1976 umrla

Elsa Antonac

dolgoletna profesorica filozofije in zgodovine na našem Zavodu. Ohranili jo bomo v hvaležnem spominu.

Licej »France Prešeren«

Trst, 28. decembra 1976

ZAHVALA

Toplo se zahvaljujemo vsem, ki so z nami sočustvovali ob smrti naše drage mame in none

Cecilije Lutman vd. Marušič

Zlasti se zahvaljujemo gg. župnikoma Komjancu in Juraku, organistu J. Pavletiču, darovalcem cvetja in vsem, ki so se udeležili pogrebne maše ter našo nepozabno mamno spremili na pokopališče.

Zaluča hči Darinka, sestra Frančiška, vnuki in ostali sorodniki

Sovodnje, 28. decembra 1976

ZAHVALA

V torek 28. decembra 1976 smo položili k večnemu počitku na pokopališču v Mavhinjah

Antonijo Semolič roj. Antonič

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so jo spremili na zadnji poti, gg. duhovnikom B. Breclju in Š. Tonkliju, pevskemu zboru »Fantje izpod Grmade«, darovalcem cvetja in vsem, ki so nam v tej težki uri pomagali, se udeležili pogreba in za pokojno molili.

Zalujoči otroci Lado, Olga in Lojze z družinami ter ostalo sorodstvo

Brestovica - Sesljan - Ronke - Buenos Aires, 29. decembra 1976

GOSTILNA SIRK »PRI LOVCU«
Subida - Krmin

vošči cenjenim gostom in rojakom uspešno novo leto 1977